

Ημερολόγιο ασημάντων 410: Συγχώρεσέ με φίλε (που σου πήρα τη σύνταξη) / 200 χρόνια Προτεκτοράτο

Δημήτρης Τζουμάκας

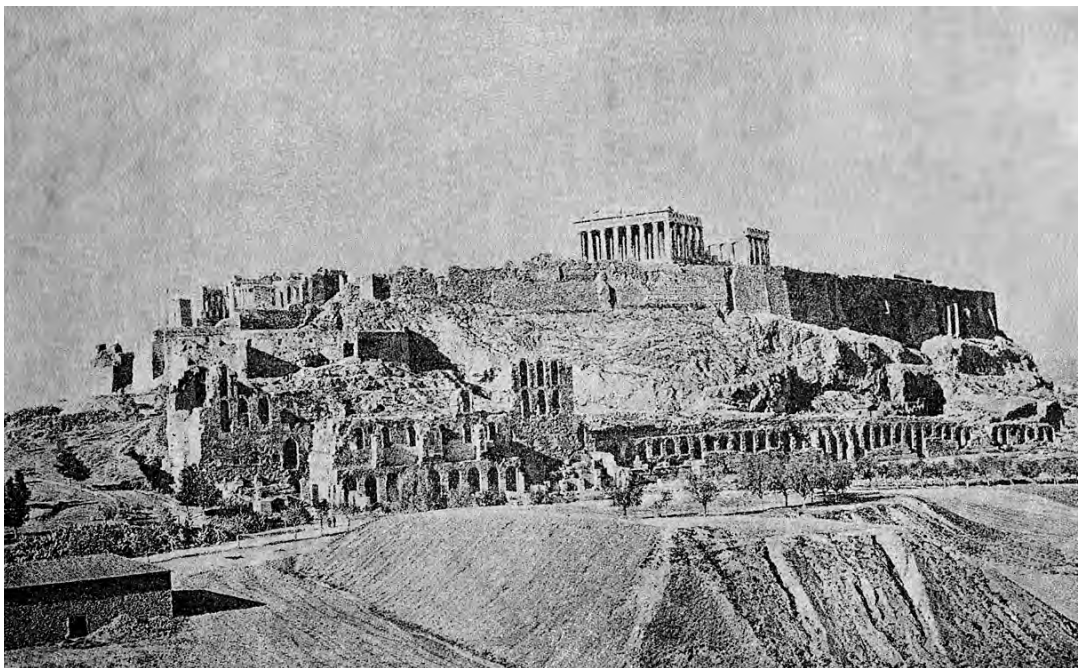
Στις 20 Μαρτίου του 1833 οι Οθωμανοί αποχωρούν οριστικά από την Αθήνα. Πολύ κράτησε η Ιστορία. Κοντά 400 χρόνια. Άντε στο καλό. Τι δουλειά έχετε με τα αρχαία μάρμαρα της Ακρόπολης την Αθήνας για να μην πω για την Έφεσο των Αμαζόνων στην Μικρά Ασία με τη Βιβλιοθήκη του Κέλσου, σεβόμενος τα σημερινά σύνορα των κρατών.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Η κυβέρνηση προτείνει να δημιουργηθεί ένας κουμπαράς στον οποίο θα αποταμιεύει κατά κάποιον τρόπο και ο ασφαλισμένος. Δεν θα είναι το κράτος μόνο που θα διαχειρίζεται τις συνεισφορές των εργαζομένων γιατί το κράτος, αφού πρώτα σκόρπισε στους πέντε ανέμους τα αποθεματικά, τώρα δεν αντέχει, χρεωκόπησε και καλούνται να αναλάβουν τη διαχείριση οι ασφαλιστικές Εταιρείες. Πόσο ασφαλείς είναι αυτές; Who Knows? Με την πώληση της Εθνικής Ασφαλιστικής μόνο το 5% είναι πλέον καθαρά ελληνικές ασφαλιστικές εταιρείες. Οπότε τα κεφάλαιά σας, ω εργαζόμενοι, όσο υπάρχουν σαν τέτοιοι, θα τα διαχειρίζονται ξένοι αετοί σε ξένα χρηματιστήρια. Επ' αυτού μπορώ να προτείνω μία καλή μετοχή: Το Ημερολόγιο Ασημάντων που θα μπει λίαν συντόμως στα Διεθνή Χρηματιστήρια καθώς το μέλλον θα είναι ημερολογιακό και προβλέψιμο, συνεχώς επιτηρούμενο με εμβολιασμούς και drones, με προϋπολογισμούς με λείζερ και δεν θα τραβάει στα κουτούρου και στο αχανές να βρει άσυλο στις αποθήκες των Πανεπιστημίων.

Πιο σοβαρά: Μπορεί κάλλιστα να κοπούν οσονούπω και οι συντάξεις με τις δυσκολίες που έχουν προκύψει από τις αλληπάλλπλες κρίσεις και με τα προτεινόμετρα στο ασφαλιστικό. Δεν είναι ωραίο, δεν κινδυνολογώ, αλλά το βλέπω ρεαλιστικό να δώσουμε προτεραιότητα στις ΜΕΘ και στα Κρεματόρια. Δεν μπορεί άλλωστε η δική μας γενιά, που φρόντισε με τον πιο επαίσχυντο τρόπο το εαυτό της και την Εκκλησία, να σιτίζεται συνέχεια από τους νέους που τελικά δεν θα πάρουν σύνταξη αλλά ψυχία ενός εθνικού επιδόματος αλά Αυστραλία. Δεν μπορεί κάποια γερόντια να παίρνουν ακόμη δυο και τρεις συντάξεις και να κάνουν το γύρο του Κόσμου δυο φορές και να ανεβαίνουν οι γερόντισσες με τσάντες κροκοδειλέ στους ελέφαντες της Ταϊλάνδης. Θα ήταν ιδανικό αν ίσχυε αυτό για όλους. Αλλά δεν γίνεται. Δεν υπάρχουν τόσοι πολλοί ελέφαντες. (Γι αυτό όσα ακούγονται από τους κύκλους των συνωμοσιολόγων και των ανεύθυνων Ημερολογιογράφων ότι θέλουν δηλαδή να μας ξεπαστρέψουν με εμβόλια και χωρίς εμβόλια, επειδή δεν μπορούν να μας θρέψουν, βρίσκουν απήχηση στα αλλοτριωμένα πλήθη τα οποία είναι ικανά να μπουκνούν στο Καπιτώλιο και να πιστέψουν στην Ανάσταση νεκρών τε και παν-αθηνναϊκών (ελεφάντων)).

Επανάσταση και δεξιοτεχνία το βιβλιάρκι του Paolo Virno που διαβάζω ξανά. 20.3.21 ...Έχω κάτω από το κρεβάτι μου το εξάτομο έργο του Δινύση Κόκκινου: «Η Ελληνική Επανάσταση». Καλή μου φαίνεται σαν παραμυθάκι. Αλλά δεν υπάρχει κύριε Κόκκινε μόνο η δική σας Επανάσταση που δίνει ωραία μεν στοιχεία για τις γνωστές οικογένειες οι οποίες πρωταγωνίστησαν στον Αγώνα, ελάχιστα στοιχεία όμως για την κοινωνική ζωή της εποχής

Η Αθήνα τον 19ο αιώνα

και την ανθρωπογεωγραφία του ελλαδικού χώρου.

Υπάρχουν κι άλλες Ιστορίες όπως του Γιάννη Κορδάτου, που απομυθοποιούν πράγματα του Αγώνα, του Τάσου Βουρνά, του Χαρίλαου Τρικούπη, του Γιάννη Σκαρίμπα «Η αλήθεια του 1821» σε τρεις τόμους, απομνημονεύματα Κολοκοτρώνη, Μακρυγιάννη και πολλές πολλές ιστορίες ξένων ιστορικών, διαλέγετε και παίρνετε.

Για να φτάσω να διαβάζω σήμερα στον τοίχο της ΑΣΟΕΕ:

200 χρόνια Προτεκτοράτο

Υπερβολές. Είναι μία άποψη αγνώστου οργισμένου, για την πατρίδα μας που απαξιώνει τον εορτασμό μας, μία άποψη σεβαστή κι αυτή δεν λέω, αλλά υπάρχουν κι άλλες με τελευταία και καλύτερη του Γιάννη (όχι Αντετογκούμπο): Χρεοδουλοπαροικία. Ενδιαφέρον επίσης παρουσιάζει η γνώμη που έχουν εκφράσει κατά καιρούς για την Ελλάδα όσοι κυβέρνησαν με τον κωδικό «Κώστας». Ο Κώστας ο Δεύτερος ο Μικρός μιλάει για την «τίγρη των Βαλκανίων», ο Κώστας Σημίτης για «Ισχυρή Ελλάδα». Ο Κωνσταντίνος ο εθνάρχης για «Τρελοκομείο». Το ουσιώδες είναι ότι υπάρχει μία επέτειος σήμερα που μας διαφεύγει:

Στις 20 Μαρτίου του 1833 οι Οθωμανοί αποχωρούν οριστικά από την Αθήνα. Πολύ κράτησε η Ιστορία. Κοντά 400 χρόνια. Άντε στο καλό. Τι δουλειά έχετε με τα αρχαία μάρμαρα της Ακρόπολης την Αθήνας για να μην πω για την Έφεσο των Αμαζόνων στην Μικρά Ασία με τη Βιβλιοθήκη του Κέλσου, σεβόμενος τα σημερινά σύνορα των κρατών. Στα λημέρια σας, να χαρείτε τον ανατολίτικο πολιτισμό με τους ωραίους μπακλαβάδες και τη λάγνα μουσική, με το χορό της κοιλιάς, τα χασισάκια σας και τους ναργιλέδες που γέμισε πάλι ο τόπος κι αφήστε μας εμάς να απαγγέλλουμε κάθε πρωί Όμηρο και Πίνδαρο και να παίζουμε κανα στοιχηματάκι. Λοιπόν ήταν το 21 μια επανάσταση εθνική; Χμ. Μπορείς να το πεις και έτσι. Εθνική

χωρίς έθνος. Εκτός και εντός συνόρων. Ανομοίων συνόλων. Διαφορετικών συμφερόντων. Σίγουρα δεν την έκαναν οι έλληνες των σχολικών βιβλίων, αφού τότε δεν υπήρχε ελληνικό έθνος ούτε εθνικό κίνημα. Οι εξεγερμένοι ήταν αρβανίτες, βλάχοι, νησιώτες, ρουμελιώτες, μωραίτες, σουλιώτες, φτωχοί τούρκοι, μουσουλμάνοι, κατσαπλιάδες, άπιστοι που άλλαζαν στρατόπεδο από σε στιγμή σε στιγμή, από ραχούλα σε ραχούλα, και μία δράκα ρομαντικών ιερωμένων και νεολαίων από τις Εσπερίδες και τις παραδουνάβιες περιοχές και τόσοι άλλοι «παράξενοι». Ήταν μια κοινωνική επανάσταση, εξαθλιωμένων πρωτίστως υπάρξεων, που εναντιώθηκαν στις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης, στην εκμετάλλευση και στην καταπίεση. Στράφηκαν κατά των Τούρκων καταρχάς που είχαν στην κατοχή τους το στρατό για να τους αφοπλίσουν ώστε να μπορέσουν στη συνέχεια να στραφούν στους άλλους τύραννους: στους κοτζαμπάσπδες, στους γαιοκτήμονες, προεστούς, στους καραβοκύρηδες, στους δεσποτάδες! Η επανάσταση, που αναντίρρητα ανέδειξε σημαντικές ηγετικές φυσιογνωμίες με ηρωικό χαρακτήρα ήταν καταδικασμένη να αποτύχει όπως φάνηκε από τις ατέλειωτες έριδες (Το 1825 ο Κολοκοτρώνης έκανε ήδη την πρώτη του φυλακή στα χέρια των προεστών) και αν δεν επενέβαιναν τελικά οι τρεις μεγάλες Δυνάμεις η κάθε μία με το στόλο της, για τους δικούς της λόγους (βλέπε «Προτεκτοράτο» που γράφει ο οργισμένος σύντροφος) με επικεφαλής ναυάρχους τον άγγλο Κοδριγκτώνα τον ολανδο-ρώσο Χέυδεν το γάλλο κόμη Henri de Rigny, (η οδός Δερρινύ που κατοικώ φέρει το όνομά του) για την τελική ναυμαχία στο Ναβαρίνο, τότε εγώ, ίσως κι εσείς ελληνόφωνοι καλοί μου να μην είχαμε γεννηθεί. Κι αν ναι, να ομιλούσαμε τώρα τίποτα αράπικα, ή έστω ρωμαιοτουρκικά μπαστουνοβλάχικα αρβανίτικα τα οποία έτσι κι αλλιώς τα κατέχουμε και τα επιδεικνύουμε ανευρυθρίαστα στο διαδίκτυο.